

Mossèn Vidal, una vida dedicada a la justícia social, el progrés i la cultura

Dc, 26/01/2022 per Catalunya Religió

(Centenari Mossèn Vidal/[Basílica del Pi](#)) "El seu exemple és per a tots nosaltres i per a les comunitats que el vam conèixer, una espurna per seguir caminant a la llum de l'evangeli". Amb aquestes paraules defineixen a mossèn **Josep Maria Vidal i Aunós** des de la basílica de Santa Maria del Pi després de l'acte d'homenatge que ha tingut lloc a la mateixa església.

Enguany es commemora el centenari del seu naixement. Un capellà que, des de la Comissió del Centenari, defineixen com "acollidor, emprenedor i valent". Un home que "va dedicar la seva vida a la fe, la justícia social, el progrés, la cultura i el compromís amb el país". En aquest sentit, les parròquies de Sant Medir i de Santa Maria del Pi celebren aquesta efemèride amb la preparació d'un seguit d'actes que es duran a terme fins al maig.

L'acte d'homenatge a Vidal i Aunós a la basílica del Pi ha reunit unes 40 persones aquest 16 de gener. S'ha fet un recorregut per la seva biografia i s'han compartit anècdotes, records i pensaments relacionats amb el mossèn. Darrerament, l'Escola Sant Medir també ha homenajat la seva figura a través de l'elaboració d'un mural conjunt amb tots els alumnes de l'escola.

Un altre dels actes que es preveu és el col·loqui 'Les parròquies de portes obertes. Defensores dels drets humans en temps difícils'. Tindrà lloc el 16 de febrer a les 19:00 h a la sala d'actes de Cotxeres de Sants. Una taula rodona amb la participació de **M. Victòria Molins, Magda Oranich, Enric Subirà, Josep Cruanyes i Vicenç Villatoro** i que moderarà el periodista **Jordi Llisterra**.

Consciència social al llarg de la seva vida

Vidal i Aunós va néixer a Fos del Llenguadoc, un poblet fronterer amb la Vall d'Aran, el 10 de setembre de 1921. Va estudiar a l'escola pública francesa fins als

deu anys i després cursà el batxillerat al Seminari Menor de Montrejeau. El 1939 va ingressar al Seminari de Barcelona i, set anys més tard, va ser ordenat sacerdot pel bisbe Gregorio Modrego. Entre 1946 i 1955 va exercir com a vicari a les parròquies de Sant Joan de Viladecans, de Santa Mònica i als Josepets de Gràcia fins que el nomenen rector de l'església de Sant Vicenç de Gualba al 1955. Va ser a Santa Mònica, en ple 'barri xino' de Barcelona, on prengué la consciència social que va mantenir al llarg de la seva vida.

Vidal es va fer càrrec de la parròquia de Sant Medir del barri de la Bordeta de Barcelona l'1 de desembre de 1957. Quan hi va arribar a la barriada hi mancaven escoles, habitatges i espais de cultura i lleure. Ell, tot donant continuïtat a l'obra iniciada nou anys abans per Amadeu Oller, però aportant la seva pròpia petjada, va transformar la parròquia i el barri. Home de profunda fe i obert als canvis socials, Vidal va incorporar la participació activa dels laics en les celebracions litúrgiques i va començar a fer les celebracions comunitàries de la penitència amb l'absolució col·lectiva quan encara ni se'n parlava. També va col·laborar activament en el desenvolupament dels Col·loquis Europeus de Parròquies, dels quals ell mateix va ser cofundador.

Recent incorporat a Sant Medir, Vidal va continuar amb la construcció del complex parroquial, l'escola, el campanar, el centre parroquial, l'església i els habitatges adjacents. Va mantenir activitats i va donar suport a entitats que ja funcionaven com les Colles de Sant Medir, el Quadre Escènic Sant Medir, els tallers de formació professional, la gimnàstica i la creació de la Coral Sant Medir. Va promoure la construcció del bloc de pisos del número 10 al 28 del carrer Constitució, just davant l'església, del pavelló poliesportiu i la residència d'avis. Va facilitar la creació de l'Escola Proa, l'Escola Bressol Guinbó i el Centre Social de Sants. Inicià les colònies a Gualba el 1958 i després a Vidrà amb la compra d'una masia en aquesta darrera població, el Bàsquet i l'Esplai Sant Medir i les projeccions setmanals de cinema. El 1964 creà el Premi de Poesia Amadeu Oller.

Una parròquia oberta al reconeixement dels drets

En el terreny polític i social el mossèn va participar en la resolució de conflictes laborals dels treballadors de la Hispano Suïssa; a la parròquia de Sant Medir es van fundar les Comissions Obreres al 1964, la reunificació de la Federació Catalana de la CNT hi va tenir lloc al 1976 i, tot sovint, s'hi van fer reunions clandestines de diversos grups polítics, com l'Assemblea de Catalunya i Solidaritat. La parròquia sempre va ser un lloc obert i acollidor de les persones i col·lectius que necessitaven suport per al reconeixement dels seus drets.

Vidal fou vicari episcopal de la Zona Pastoral IV de 1981 a 1990, després va ser nomenat rector de la Basílica de Santa Maria del Pi al 1991 i, l'any següent, també es feia càrrec de la parròquia dels Sants Just i Pastor. Tanmateix sempre va mantenir una estreta relació amb Sant Medir i, especialment, amb Josep Bigordà que fou testimoni de la seva arribada a la Parròquia i company inseparable fins al final de la seva vida.

A Santa Maria del Pi va protagonitzar un esdeveniment que tingué molt de ressò a la premsa quan va haver-hi una tancada d'immigrants sense papers a l'església al 2001. Uns tres-cents immigrants hi van entrar durant la missa de la tarda i el mossèn els acollí i va donar suport a les seves reivindicacions durant quaranta dies. Va ser una manifestació més de la seva manera de practicar el mandat

evangèlic de l'amor universal.

Després d'una Setmana Santa viscuda amb plenitud, Josep M. Vidal i Aunós va morir a la rectoria de Santa Maria del Pi el matí del dimarts de Pasqua, 22 d'abril de 2003.

L'inici dels actes commemoratius va ser el diumenge 10 d'octubre amb una eucaristia a Sant Medir concelebrada amb els preveres que van compartir el seu ministeri amb Vidal al llarg de la seva estada a la parròquia. En acabar l'eucaristia, es va [inaugurar l'exposició Mossèn Josep M. Vidal i Aunós](#) a la Sala Nova de la Parròquia de Sant Medir. La mostra documenta, a través d'imatges i textos d'arxiu, la seva trajectòria vital vinculada a les parròquies on s'hi va estar i, en especial, el creixement de Sant Medir i la configuració del barri de la Bordeta.